

Älska mig för den jag är!

Min status

Onsdag

298, 299,300 likes, Jaa bitches! 300 likes på min selfie! Hybris, dopamin, bekräftelse.

Bekräftelse, ja precis bekräftelsen ger dopamin och dopaminet ger lycka, vilken boost. De ända problemet med mig eller ja kanske inte mitt problem men problemet med dopamin, det försvinner lika snabbt som det kommer. Den sprudlande känslan av lycka ända ifrån benmärgen till den yttre auran försvinner, omöjlig att livnära sig på. Egentligen borde jag inte klaga jag fick faktiskt 300 likes jag borde vara nöjd nu men det blir jag inte, andra människor ja andra människor dem kan få 400 likes eller 1 miljon likes, förstå vilken grej 1 miljon likes där pratar vi hybris.

Mobilen plingar Sms ifrån Lisa ” Hej du Grattis, 300 likes najs!” Jag kollar snabbt på mobilen skickar iväg ett ”tack” och lägger den ifrån mig, dopaminet är ute ur kroppen nu och jag får en skuld känsla, Lisa kommer aldrig nå 300 likes. Lisa och jag har varit bästa vänner sedan barnsben, hon gillar att läsa böcker och klär sig i det hon känner för, ena dagen svarta kläder med nitar andra dagen en blommig kjol. Okej det där lät lite väl extremt men att överdriva har alltid varit min starka sida, i alla fall så klär sig Lisa inte som resten av mina vänner men hon finns där, alltid.

Jag däremot har alltid märkeskläder, ett måste, ett livsgörande beslut för mitt eget bästa. Mina andra vänner har också alltid märkeskläder, det är vi som går tillsammans på fester och det är dem jag umgås med på skolan. Lisa, nä hon passar inte in, jag umgås med henne på min fritid. När alla andra tror att jag ligger hemma i soffan och ser på serier då umgås jag med Lisa, inget folk vet om. Självklart är jag heterosexuell också, har långt brunt välskött hår, fina naglar och en bra kropp enligt mig själv i alla fall. Status, ja status det har jag också men det antar jag att ni redan förstått.

Min Kropp

”Varsågod att ställa dig på vågen” Hör jag en stressad medelålders sköterska säga, ja säkert någon medelålderskris eller några jobbiga ungar där hemma i alla fall en lat man, det ser man på henne.

Jag iklädd i endast underkläder ställer mig på sjukhusets våg. Snälla, snälla kropp ingen viktuppgång, nej det får inte hända.

”Härligt, 1 kilo har du gått upp sedan sist, får du hjälp där hemma? Jag ger sköterskan ett snabbt svar att jag får hjälp hemma. Tro mig jag får hjälp där hemma, en egen ordningsvakt vid matbordet, lyx va? Nu tänker ni säkert att det är någon som hjälper mig att gå upp i vikt men så är det inte, jag får hjälp med att äta ”rätt och riktigt” som mamma säger. Lite kolhydrater, inget gluten, ingen laktos, inget från djur och inget socker. Kanske inte så konstigt att jag hamnar på sjukhusets mörkaste sida, psykiatrin, ätstörningskliniken. Jag 170 lång väger 50kg inte någon farlig siffra, fettet ligger på bröstet och på rumpan enligt mig en vinst. Däremot tyckte inte skolsköterskan på grundskolan att min kost var normal och sedan dess har jag rutinbesök på sjukhuset en gång i månaden. Däremot anser jag faktiskt att mamma har rätt, jag har ju den ultimata kroppen. Absolut att jag får slita, räkna kalorier, träna en viss mängd och undvika socker, men titta på mig jag är perfekt.

Mobilen plingar Gruppchatten Girls ” Fest på fredag hos Jacob vem är på?”

Vänta lite nu, Jacob hur kan hon ens fråga om jag vill följa med. Tjejerna vet mycket väl vad Jacob gjort mot mig. Vi var bästa vänner Jacob och jag, vi hade sleepovers, pratade om allt och visste allt om varandra tills Jacob började umgås med killarna på fel sida, fel sida vi kommer till det snart. Jacob hade alltid varit den lugna killen som älskat orientering och sin familj men i början av gymnasiet förändrades han. En kväll när jag och Jacob hade sleepover som vänner började han att ta på mig när jag sov eller han trodde att jag sov. Så jag låg där blixst stilla som förstenad och äcklad över min egen kropp, den han rörde. Men som tjej får man skylla sig själv, är det inte så? Jag var med en kille, själv, i bara sov shorts, trosor och bh, jag gav han en möjlighet att ta på mig, jag nästan bad om det.

Mobilen plingar gruppchatten Girls ” Du förlåt jag vet att Jacob varit ett as, men ge han en chans, han är ju så söt. Plus att det är den enda festen i staden, och Snygg-Erik kommer till festen.”

Fredag

Mobilen plingar Lisa ” vad gör du ikväll?” Jag svarar Lisa att jag ska på fest men lägger ingen tanke på att fråga Lisa vad hon gör, jag har fullt upp att bestämma kläder. Hmm, den tjata korta klänningen eller den ännu kortare klänningen med öppenrygg, både sextigt och

elegant. Det blir alternativ numer två, man är ju trots allt sitt eget varumärke och det är såhär man får blickar, bekräftelse. För så är det, bra kropp lika med bra bekräftelse.

Jag och en av tjejerna cyklar till Jacobs fest, det stora huset med en enorm pool, fint. Att cykla i klackar är inget mer än talang, har du inte provat så gör det. På avstånd hör vi festens musik spela och vi går in tillsammans. Jacob ger mig en snabb kram medan jag redan är halvvägs in till köket. Tankarna styr, något stark vill kroppen ha. Vodka och Cola perfekt, snabb fylla. Jag sätter mig sedan med tjejerna i vardagsrummets soffa och drar igång något uttjatat drick spel, men jag blir i alla fall full. Att vara full utan kille är inget alternativ jag behöver en kille, inget svårt att få direkt, jag menar titta på mig jag har allt.

Snygg-Erik kommer mot soffan och sätter sig nästan obehaglig nära mig, han frågar sedan om vi tycker om festen, de andra tjejerna fnittrar ett svar till ja medan ja himlar på ögonen, hallå festen har ju knappt börjat iallafall inte enligt mig. Två minuter senare är jag å Snygg-Erik i Jacobs föräldrars rum ensamma. Jag med den korta klänningen med öppning i ryggen och han med en solbränd överkropp och chinos. Han går långsamt fram emot mig och kysser mig, de ömma och varma kryssarna blir efter en ganska kort stund sliskiga snabba sådana. Det är tydligt vad han vill, så vi gör det, jag går alltid med på att sära på benen och låta killen få vad han vill för de är ju ändå min skyldighet. Här med den korta klänningen med öppen rygg som faktiskt kysste han tillbaka. Sexet var okej, jag mena jag har haft bättre med det dög. På väg till mina vänner igen hör jag rop ifrån hans killkompisar, jag vet redan vad dem säger. Han är kung, jag är hora. Men jag blir ju omtalad, bekräftelse, status, hybris. En stund i alla fall.

Shit, vad jag mår illa, svart, vaknar, spyr, tar mig hem, svart.

Lördag

Mobilen plingar Snygg-Erik ”Tack för igår vill du ses igen, du ska bara veta hur mycket mer jag kan göra på dig” dessa meddelanden får man hela tiden som tjej, om ens kropp, ens kropp är en värdering och utifrån hur den ser ut, så mycket är man värd. Meddelanden jag får av killar, ibland främmande ibland inte, ser ganska olika ut men alla vill samma sak. Att jag ska sära på benen, detta tillexempel är en klassiker ”Asså du har så stora bröst kan inte sluta titta.” eller ”Skulle vara nice att smiska dig lite bakifrån och ta på dina tuttar.” Vissa är riktigt brutala faktiskt jag mena vad tro killen att han ska få. ”Du får min mjukvara att bli hårdvara” eller den som är rak på sak ”ligga?”. Alla dessa meddelanden har jag fått, dem är citerade rakt

av. Känner du dig obekvämt nu? Då är du man eller kanske en äldre kvinna, vi unga tjejer vi är våra kroppar de är allt. Vi är vana.

Resten av kvällen efter Snygg-Erik minns jag inte. Undra vad som hände.

Mobilen plingar Lisa ”VAFAN, kan du inte ens heja på mig, är din status så viktig? Vet inte om jag vill träffa dig idag faktiskt”

Vänta lite nu, var Lisa där? Igår? Nu måste jag be om ursäkt fort, att jag inte minns något för det gör jag ju inte heller. Just nu iallafall.

Jag sätter mig i bilen och kör den 10 min långa väg till Lisa, ställer mig i dörren med en påse chips och knackar på. ”Ja ja du är förlåten, ge mig chipsen” säger Lisa, jag kastar mig i hennes armar å ger hon påsen. Jag tar av mig mina skor medan Lisa håller upp chipsen i en skål, sedan går vi tillsammans in i vardagsrummet. Hur gärna jag också vill äta chips, måste jag hålla avstånd och tänka på min kropp. Lisa däremot behöver inte det, hon behöver inte bry sig om hur hon ser ut. Hon har ju ingen status som jag. Hon berättar sedan att kvällen var kul, de flesta hade badat och att jag mest ägnat mig åt Snygg-Erik hela kvällen, några av mina vänner hade spytt och Jacob hade legat med någon tjej. Precis som alla andra fester tänkte jag, Jacob var en kille alla ville ha nu för tiden trots att folk visste vad han gjort emot mig. Jag bad ju om det, jag visade min kropp.

Min pappa

Mobilen plingar Pappa ” Hej lillebror mår bättre nu, han har fått i sig lite mat” Jag pustar ut men svarar inte. Jag slutade svara för längesedan. Min så kallade pappa är ett kräk, mans-svin och en psykopat. Han har alltså kallat mig saker så som fet, druckit för mycket alkohol och inte brytt sig om mina födelsedagar. Han skaffade en ny kvinna för 12 år sedan, hans både största misstag och bästa val. Jag fick en låtas mamma som var värre en pappa, hon frös mig ute, totalt. Däremot fick jag syskon, som jag alltid drömt om. Så tack, lite skit får man tåla här i livet. Som ni förstår fick jag ingen bekräftelse av pappa, eller farfar eller morfar eller mammas ex eller någon annan man i min närhet. Detta därför att alkohol är den bästa kärleken. Beroenden, väcks av en osäkert och man blir beroende av att få svaret, eller den förvunna känslan.

Mobilen plingar Gustav ”Får ja sova med dig ikväll” jag svarar ”Ja” snabbare än jag hinner tänka efter.

Mina beroenden

Jag har varit beroende av det mesta, alkohol, killar, uppmärksamhet, sex, likes och bekräftelse. Vänta här nu vem försöker du lura, du är beroende av allt detta nu. Precis just nu, de är därför Gustav ska sova med mig i natt. Kille, uppmärksamhet, bekräftelse och sex. Haha 4/6 i samma smäll. Hybris, dopamin, bekräftelse.

Lisa frågar varför ja måste träffa någon hela tiden, de skrattar jag bort.

Gustav går fram och tar på min rumpa, sekunden senare lyfter han upp mig å bär mig till sängen, resten förstår ni. Gustav och jag hade pratat i näsan två dagar innan vi låg, de är rätt längre för att vara jag. Ibland behöver jag bara ha messat med dem någon timme innan. De flesta killar jag legat med slutar höra av sig, dem fick de dem ville. Inte jag. De flesta av mina vänner ha pojkvänner, ja minst 90 %. Jag vill också ha pojkvän men, de finns ett litet problem. Minns ni när jag berättat att Jacob hamnat på fel sida, precis. Det finns den bra sidan och den dåliga sidan, Jacob t.ex. är på den dåliga sidan. På den bra sidan är de fina killarna, som bryr sig och ställer upp. På den dåliga sidan finns killarna som ofta ha status och som ligger med än för att sedan totalt dissas en. Ni förstår jag faller bara för killar på den dåliga sida, behöver dem, för skulle jag lyckas hitta någon på den bra sidan, ha jag motbevisat min egen hypotes, ”det finns inga bra män”. Jag har ju aldrig träffat en sådan, så jag håller mig till det trygga det jag känner till, den dåliga sidan. Jag ha provat att dejta killar på den bra sidan, men jag fylls av panik inifrån. Varena muskel gör ont, jag slutar andas och ibland har jag mitt under dejten fått gå. Det som möjligtvis skulle bli stabilt ger mig panik, för jag vet inte hur det är.

Så jag fortsätter att mata på med dem killarna på den dåliga sidan, jag ligger med dem för att sedan bli dissad. Det sjuka är egentligen att folk hör av sig till mig och säger åt mig att jag ska sluta dissas killarna, men jag har aldrig dissat någon på det viset. Att sätta på och kasta bort viset. Men eftersom jag är jag, beroende av minsta lilla bekräftelse jag kan få oavsett om de är likes eller ligg får det duga. Blir ja kallad hora eller billig får det vara, för jag är inte det, tror jag.

Söndag

Gustav knyter på sig skorna, ger mig en kram och säger ”vi hörs”. Vi kommer att höras, i Max en vecka sedan kommer han att sluta svara. Så är det bara. Nej, nej, nej tänker jag samtidigt som ja springer ner till Ica och köper en 200g Marabou, jag är så sugen. Trycker i mig hela

chokladkakan på vägen hem, dels så mamma inte ska se och för jag hatar att äta framför folk i huvud taget. Efter sex äter jag upp mina känslor, eller efter dopaminet släppt. Då äter jag upp mina känslor och beroende på vem jag legat med äter jag olika mycket. En snygg kille med status, kanske någon mjuk macka. En kille med lite längre status men ändå socialt accepterat, mackorna och Oboy (som ja gömt under sängen). En så kallad "fuckboy" som jag vet legat med över 15 personer, choklad.

Vet ni var det komiska med dessa killar är? Nej jag menar alla killar till och med dem på den bra sidan. Killar frågar aldrig om man tar p-piller innan sex. Killar tar det för givet att det är tjejens ansvar att skydda sig. Sist jag hörde krävdes det två att få barn men, de är nog värt dopaminet och bekräftelsen ändå, tro jag.

Så ja, jag är beroende av killar på den dåliga sidan för jag aldrig kommer tillåta mig själv att vara trygg.

Lägger ut en bild från festen i fredags på Instagram då jag inte får något meddelande från killar sedan morgonen och behöver på så vis hitta en ny källa till bekräftelse. För varje likes blir dopamin påslaget mer å mer. Så var det iallafall förut, nu blir ja bara besviken om ja inte når över 200 likes, de vore en social katastrof att få mindre.

Mobilen plingar Gruppchatten Girls " Du vet att folk snackar om dig va? Efter att du låg med snygg Erik, att du ens kunde när du vet vad jag känner för honom. Du är otrolig." Att ta hänsyn till vad andra människor i min närhet känner för killar slutade spela någon roll för ett tag sedan, man får faktisk mer dopamin i stunden om man tar någon man egentligen inte ska ligga med. För mig styr dopaminet allt, jag utsätts för blickar, övergrepp från min (gamla) bästa vän, får meddelanden från killar som bedömer (nedvärderar är kanske rätt ord) min kropp, utnyttjas av killar, måste kontrollera mat intaget, räkna kalorier, träna, utesluta min bästa vän Lisa från alla sociala sammanhang, supa mig för full och klä mig lättklätt. Det är det värt tänker jag snabbt, det är så samhället ser ut. Från ingenstans känner jag gråten i halsen som snabbt blir riktiga häst tårar längst mina kinder. Det är värt det, hybris, dopamin, bekräftelse, det är värt det. Jag måste avsluta detta nu, jag ska börja vara med killar på den bra sidan. Fast finns dem egentligen? Ingen reagerar ju på hur killarna på dem dåliga sidan beter sig, dem som skicka dessa äckliga meddelanden. Alla är åskådare av ett samhälle där tjejer värderas utifrån sin kropp och förmåga att sära på benen.

298, 299, 300 likes. Snälla, älska mig för den jag är.

